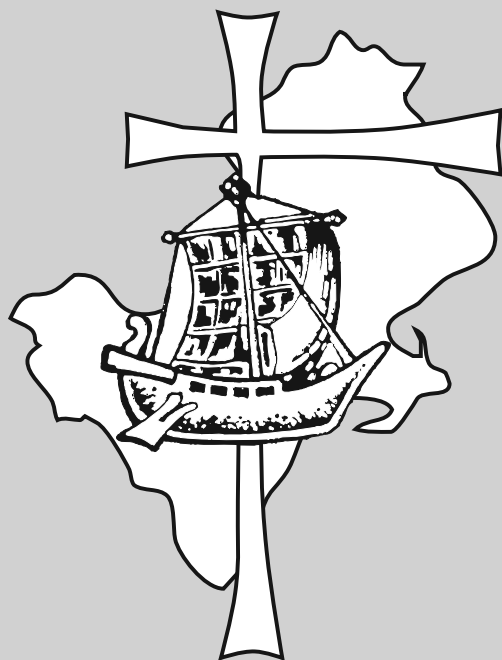

Butlletí Oficial del Bisbat de Tortosa

JUNY 2019

UMAS

su mutua de seguros

*35 años asegurando instituciones religiosas
y entidades de labor social*

C/ Santa Engracia, 10-12 -28010- MADRID
TLF: 91.319.10.10 www.umas.es

Sotecnic
seguretat

Sotecnic
telecomunicacions

Som una empresa que oferim un ampli ventall de serveis, entre els quals destaquen una secció dedicada a la fabricació, restauració i electrificació de campanes i rellotges monumentals. També realitzem instal·lacions i manteniments de megafonia, audiovisuals i sistemes de seguretat per grans espais.

Els nostres serveis:

- Fosa de campanes i objectes artístics.
- Fabricació i restauració de rellotgeria monumental.
- Megafonia de grans espais.
- Sistemes de seguretat.
- Telefonia: Mòbil i fixe.
- Seguretat, amb tots els seus serveis.
- Audiovisuals: venda i lloguer.

C/ Mossen Bellpuig, 2 | 43500 TORTOSA | T.: 977 446 717 | www.sotecnic.com

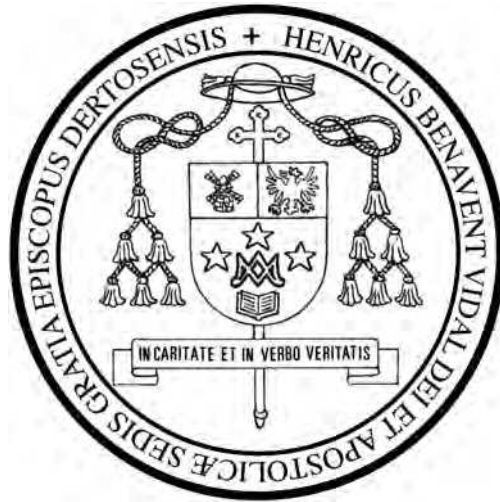
Venda d'Equips, TPV's, Consumibles i Accessoris. Servei Tècnic.
Aplicacions a mida. Internet i Xarxes. LOPD. Formació.

www.gis.cat

C/ Vergés Paulí, 2
43500 — Tortosa

Telèfon: 977 588 082
Correu-e: gis@gis.cat

Butlletí Oficial

DEL

BISBAT DE TORTOSA

ANY CLX - TOM CXXXII

Juny 2019

Núm. 6

Sr. Bisbe

**Decreto por el que se reconoce indefinidamente
la “Comunidad de Jerusalén” en la diócesis de Tortosa.**

Atendiendo a la petición que me hizo el Sr. Moderador General de la “Comunidad de Jerusalén” en el sentido de reconocer/aprobar indefinidamente la mencionada comunidad en nuestra diócesis de Tortosa,

Habiendo conocido directamente las grandes líneas que inspiran la “Comunidad de Jerusalén”, en la que participan grupos de las poblaciones de nuestra diócesis, dado que ya está presente y consolidada, **reconozco i apruebo indefinidamente la “Comunidad de Jerusalén” en la diócesis de Tortosa**, como asociación pública de fieles, tal como fue erigida canónicamente, con los Estatutos correspondientes, en la archidiócesis de Zaragoza.

Con este reconocimiento indefinido espero que, cada vez más, los grupos de la diócesis se incorporen plenamente a la realidad comunitaria de sus respectivas parroquias. Por eso, inspirándome en el c. 678, §1, pido a estos grupos asociados de fieles la “piadosa sumisión” y respeto en lo que se refiere a la cura de almas, al ejercicio público del culto divino y a otras obras de apostolado”. Una actitud que se concretará en la armonía con las directrices pastorales de los Sres. Curas de las parroquias, dentro del conjunto de orientaciones diocesanas. Será así como podremos recoger los frutos de su acción pastoral.

Tortosa, 6 de junio de 2019.

† Enrique Benavent i Vidal
Obispo de Tortosa

Ante mí,
Francisco García Monforte
Canciller - Secretario General

L'Ascensió del Senyor (*PARAULES DE VIDA – 2 de juny 2019*)

Els últims diumenges del temps pasqual celebrem dues solemnitats que ens descobreixen el significat ple de la Pasqua: l'Ascensió del Senyor i l'enviament de l'Esperit Sant en Pentecosta. Aquests esdeveniments constitueixen la culminació de la Pasqua i ens descobreixen el sentit del temps de l'Església i el contingut de la seua missió.

En les narracions de l'Ascensió trobem diversos elements importants per entendre aquest esdeveniment. En primer lloc, una promesa que el Senyor fa als seus deixebles abans de tornar al Pare: seran batejats amb l'Esperit Sant que els donarà força per a ser els seus testimonis fins als confins del món. Sense el poder de l'Esperit els cristians no tenim la fortalesa necessària per anunciar l'Evangeli. I és que el testimoniatge cristià no consisteix en discursos teòrics, ni en imposar als altres la fe, ni en fer-los patir per l'Evangeli, sinó en donar raó de la nostra esperança amb delicadesa i respecte, en una vida santa davant la qual han de quedar confosos els qui ens calumnien, i en la disposició a patir pel Senyor. Per això els autèntics testimonis del Ressuscitat són els màrtirs que han donat la vida enfortits per l'Esperit Sant.

El segon element que trobem és una clarificació sobre el Regne de Déu, que és la meta de l'Església. Abans de pujar al cel, els deixebles, que encara no han superat una concepció mundana del Regne, li pregunten a Jesús si és ara quan restablirà la sobirania d'Israel. Ell els respon que no és cosa nostra conèixer els temps i les dates que el Pare ha determinat amb la seua autoritat. El testimoniatge que els deixebles han de donar sobre Crist ha de ser lliure de tota ambició humana, perquè el Regne no es confon amb els poders d'aquest món; ni els temps de Déu tenen el ritme de rapidesa i eficàcia que els éssers humans desitgem per als nostres assumptes. La nostra missió consisteix a sembrar aquest Regne en el món i no a posar-lo al nostre servei.

El tercer element és la missió: els deixebles són enviats per tot el món a predicar la Bona Notícia de l'Evangeli. Per a aquesta tasca el Senyor no els dóna ni riqueses ni poder terrenal, només la Paraula i el Sagrament, que són les realitats que porten als homes a conèixer i estimar al Senyor, i que poden canviar els cors amb la gràcia de Déu

i conduir-los a la santedat. A molts els poden semblar instruments ineficaços, però són els que de debò sembren una vida nova en el nostre món.

Finalment, els deixebles encara van escoltar dues promeses. La primera de llavis del mateix Crist: “Jo estaré amb vosaltres tots els dies fins a la fi del món”. La segona dels àngels: “Tornarà com l’heu vist marxar”. I és que l’Ascensió no és el final, sinó la plenitud de la Pasqua i l’inici d’un temps nou que començarà en Pentecosta. Després d’això, els deixebles no van tornar tristos a Jerusalem com quan ens acomiadem d’una persona estimada a la que no tornarem a veure, sinó plens de “una alegria immensa”. Només vivint la fe amb aquesta alegria podem donar testimoni de Crist.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

El fruit de l’Esperit

(PARAULES DE VIDA – 9 de juny 2019)

La celebració de la solemnitat de Pentecosta, culminació del temps de Pasqua, és una bona ocasió perquè reflexionem sobre la importància de l’acció de l’Esperit Sant en nosaltres. Ell ha estat enviat als nostres cors i ve en ajuda de la nostra feblesa, no solament perquè visquem més fàcilment la vida cristiana, sinó perquè la puguem viure. Sense la seua presència en nosaltres no podríem dir-nos i ser en veritat deixebles de Crist i fills de Déu.

Malgrat la importància que l’Esperit té per a tot cristià, per a molts passa desapercebut. A diferència de l’obra de Crist, qui es va fer home i va entrar en la història, l’acció de l’Esperit Sant és més difícil d’identificar. Això porta a què molts l’obliden. Per a superar aquest oblit, certs moviments i grups volen experimentar la seua presència d’una manera sensible per alguns dons i carismes especials que pot concedir als qui s’obrin a Ell. Certament l’Esperit Sant pot donar gràcies extraordinàries a alguns cristians, però aquesta no és la seua acció fonamental. Aquells que les reben han d’acollir-les amb humilitat, sense creure’s superiors als altres; han de viure-les en comunió amb l’Església i per a la seua edificació; i han de sotmetre’s al discerniment dels pastors del Poble de Déu.

Però si l'acció de l'Esperit es limités a aquest tipus de dons, ens trobaríem davant una Església amb cristians de diferents categories, perquè qui els tingués podria arribar a creure's per això millor cristià que els altres, i qui no els tingués pensaria que no ha rebut el do de l'Esperit. Ell és enviat a tots els creients en Crist, per la qual cosa ningú pot reclamar una exclusivitat. A més, la seua acció principal té un caràcter invisible, ja que l'efecte fonamental que produeix en el cor dels creients i en l'Església és la vida de la gràcia i la santedat.

El criteri fonamental per discernir si vivim segons l'Esperit no són els dons visibles, sinó el seu fruit en nosaltres. En la carta als Gàlates (5, 22-23), sant Pau ens ensenya que el "fruit" de l'Esperit és l'amor, i en la carta als Romans (5, 5) especifica que és l'amor de Déu que el mateix Esperit ha vessat en els nostres cors. Encara que a continuació de l'amor sant Pau enumera una sèrie d'actituds, hem de caure en el compte que no parla dels "fruits", sinó del fruit (en singular) de l'Esperit. Aquest detall és important per entendre la seua acció: el primer efecte és despertar en nosaltres l'amor filial a Déu el nostre Pare. Per això, qui viu segons l'Esperit pot dir-li a Déu "Pare" i abandonar-se a les seues mans, amb una confiança i un amor il·limitats.

Ara bé, l'autenticitat i la veritat d'aquest amor a Déu es manifesten en aquelles actituds que difonen el bé a tots els qui ens envolten (alegria, pau, paciència, afabilitat, bondat i lleialtat) i que preserven al creient de l'orgull i l'egoisme (modèstia i domini de si). I al contrari, si un cristià no està fonamentat en l'amor a Déu, amb molta facilitat es desanima en la seua vida cristiana; la viu com una càrrega insuportable; o acaba caient en la temptació de pensar que és millor que els altres.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Solemnitat de la Santíssima Trinitat
(*PARAULES DE VIDA – 16 de juny 2019*)

El diumenge posterior a Pentecosta celebrem la solemnitat de la Santíssima Trinitat. Després d'haver reviscut els moments més

importants del misteri de la nostra salvació realitzada en Crist (Encarnació, naixement, mort, resurrecció, ascensió al cel i enviament de l'Esperit en Pentecosta), l'Església ens convida a què ens dirigim a Déu en actitud de reconeixement, gratitud, lloança i adoració. Aquests sentiments els expressem també en la litúrgia de les festes i solemnitats quan al cantar o recitar l'himne *Gloria a Déu a dalt del cel* diem: "Per la vostra immensa glòria us lloem, us beneïm, us adorem, us glorifiquem, us donem gràcies". I en cada Eucaristia el celebrant ens recorda que "el nostre deure i la nostra salvació" consisteix a donar gràcies a Déu "sempre i en tot lloc".

En els esdeveniments de la vida del Senyor se'ns ha revelat l'amor de Déu a la humanitat, un amor que el porta a desitjar que tots se salven i arriben al coneixement de la veritat. Per cercar a l'home, que pel pecat vivia en un estat de llunyania i enemistat, Déu no s'ha deixat arrossegar per la ira o el desig de càstig. Al contrari, el seu obrar es regeix per la llei de la gràcia: com més s'allunyava l'home d'Ell, més interès tenia a mostrar-li amb claredat el seu amor. Per això va enviar el seu Fill al món i el va lliurar a la mort per nosaltres.

La finalitat de tota aquesta història de gràcia i d'amor és fer-nos fills seus i establir una aliança d'amistat amb cadascú. Déu no vol que el seu amor quede fora de nosaltres, sinó que l'experimentem i siga la llum que il·lumini la nostra vida, tant en els moments d'alegria com en les dificultats. Per això ha vessat l'Esperit Sant en els nostres cors segellant així una aliança d'amistat personal.

El primer efecte que l'Esperit realitza en aquell en qui habita és despertar en el seu interior l'amor a Déu. Aquest amor s'expressa en primer lloc en l'oració, especialment quan resem emprant la pregària que Jesús ens va ensenyar. Recitar el Parenostre no pot ser mai quelcom rutinari, perquè és un acte d'amor a Déu on li manifestem el nostre desig de què "el seu" nom siga glorificat, que "el seu" regne arribe a ser realitat i que es faça "la seua" voluntat en el cel i en la terra. És l'oració que brolla d'un cor que reconeix i agraeix els dons que ha rebut d'Ell.

Per l'oració ens endinsem en el cor mateix de Déu, la nostra amistat amb Ell es fa més forta i el nostre cor s'eixampla i es fa capaç d'estimar a tots els éssers humans com a germans nostres, perquè també nosaltres volem que se salven i arriben a posseir la vida eterna, que consisteix en què coneguim el Pare i el seu enviat Jesucrist. Per aquest motiu avui celebrem també la jornada de la vida contemplativa. Els monjos i monges ens recorden el nostre deure de

gratitud i d'adoració, i ens ensenyen que l'amor més vertader que podem sentir cap a la humanitat és desitjar la salvació de tots i pregar perquè es faça realitat.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Solemnitat del Corpus Christi
(PARAULES DE VIDA – 23 de juny 2019)

Avui celebrem la solemnitat del Cos i de la Sang de Crist, una festa de gran tradició a l'Església Catòlica. La nit que havia de ser entregat, Jesús va fer per primera vegada allò que nosaltres fem cada cop que ens apleguem per celebrar l'Eucaristia: agafà el pa i dient l'acció de gràcies el partí, el donà als seus deixebles i digué: “Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això, per celebrar el meu memorial” (1Co 11,23-24). Quelcom semblant va fer amb el Calze ple de vi. Per això, conclou Sant Pau, “cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest Calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni” (1Co 11,26). Anunciar la mort del Senyor és dir a tots que en Ell trobem vida i salvació.

Aquest era un gest d'amistat i generositat de Jesús envers els seus deixebles. La festa d'avui, en la que recordem aquell moment, té una especial solemnitat perquè volem agrair públicament al Senyor el regal de la seua amistat, que hagi volgut quedar-se amb nosaltres i donar-se'ns en el sagrament de l'Eucaristia. Ho agraiem i ho proclamem, perquè cada vegada que participem en ella ens unim a Crist i fem present en la nostra vida el misteri de la salvació. Els cristians mai podem deixar d'anunciar al món l'amor de Crist que es manifesta en l'Eucaristia.

Al llarg de les darreres setmanes molts xiquets i xiquetes de les nostres parròquies us heu acostat per primera vegada a rebre al Senyor, i avui participeu en la celebració del Corpus. Segurament haureu rebut molts regals. El més gran i que més il·lusió us ha de fer és el mateix Jesús, eixe Jesús a qui heu rebut en l'Eucaristia: acolliu-lo en la vostra vida i no deixeu de participar cada diumenge en aquest sagrament; agraiu-lo fent el possible per ser i viure sempre

com amics seus; i anuncieu-lo proclamant la vostra fe. El Senyor ens estima a tots, i també a vosaltres. Participar en l'Eucaristia vol dir rebre eixe amor de Jesús i fer el possible per viure com amics seus.

Avui celebrem també la jornada de Càritas diocesana. No oblidem que celebrar l'Eucaristia ens ha de portar a solidaritzar-nos amb els més necessitats, i que una forma eficaç de fer-ho es col·laborant amb Càritas diocesana, un instrument molt important en la nostra diòcesi per ajudar-nos als cristians a viure el manament de l'amor. No sols anunciem la mort de Crist cada cop que celebrem l'Eucaristia, també quan fem present el seu amor amb els més necessitats.

Un dels elements més característics d'aquesta festa és la processó eucarística que recorre els carrers del nostres pobles i ciutats. Amb aquest signe volem manifestar allò que som com Església: un poble que camina content i esperançat pel món, perquè sabem que el Senyor viu i camina amb nosaltres. Però també volem dir als qui passen fam o set, als qui no tenen casa, als qui sofreixen o necessiten una pregària o una paraula... a tots: Jesús us estima, Ell és la nostra Vida, Ell és l'Aliment de Vida que el nostre món i tots nosaltres necessitem.

Amb la meua benedicció.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

L'amor de Déu i el Cor de Crist (*PARAULES DE VIDA – 30 de juny 2019*)

En el segle XVII s'estén per tota Europa una forma racionalista d'entendre la religió. Segons aquest sistema de pensament Déu seria un ser impersonal, que garantiria el recte funcionament de l'univers però no tindria gens d'interès en la vida de les persones. Un Déu distant, fred, incapaç d'estimar i, per tant, incapaç de suscitar amor. Com a conseqüència d'açò en el continent Europeu es va generalitzar una situació d'indiferència religiosa. Un Déu indiferent cap a l'home únicament pot suscitar en l'home indiferència cap a Ell.

En aquest context sorgeix la devoció al Sagrat Cor de Jesús, que santa Margarida Maria Alacoque va propagar fins a introduir-la en la litúrgia de l'Església. En una de les seues cartes afirma que del

Cor de Crist ragen sense parar tres rierols: el de la misericòrdia amb els pecadors, el de la caritat pels qui tenen alguna necessitat, el de l'amor i la llum per als seus amics ja perfectes. Perdó, caritat i desig de créixer en l'amor a Déu són les gràcies que brollen del costat de Crist. El cor, seu de l'amor en l'home, es converteix d'aquesta manera en signe de l'amor de Déu manifestat en Crist, de la humanitat i proximitat de Déu a tots els homes. En el fons, darrere d'aquesta devoció s'amaga una invitació a tornar a l'essencial de la fe cristiana: només un Déu que estima pot suscitar amor.

La devoció al Cor de Jesús es va estendre per tota l'Església i va produir abundants fruits de santedat: Quantes persones s'hauran sentit cridades a la conversió en considerar l'immens amor de Crist? Quantes s'hauran acostat als sagraments de l'Església i hauran experimentat eixe amor en la gràcia sacramental? Quantes s'han sentit cridades a recórrer un camí de perfecció espiritual? Quantes hauran descobert el rostre humà de Déu en el cor obert del Salvador? Sens dubte, en la història de l'espiritualitat cristiana la devoció al Sagrat Cor ha sigut una font de gràcia i de santedat.

Un dels trets d'aquesta devoció és que es va estendre en tot el poble cristià. Pràcticament no hi ha cap parròquia en la qual no trobem una imatge del Sagrat Cor. Mentre que el racionalisme seduïa a un grup d'intel·lectuals, aquesta devoció arribava a la totalitat del poble cristià.

La solemnitat del Sagrat Cor de Jesús que hem celebrat fa uns dies ens pot ajudar a reflexionar sobre la situació que estem vivint. També avui la indiferència religiosa s'estén en la nostra cultura. La resposta no pot ser altra que tornar a eixe Déu que mostra la seua veritat en el seu amor. El cristià és aquell que ha conegut l'amor de Déu i ha cregut en eixe amor, i per això vol viure en gràcia i amistat amb el Senyor. Ell, en mostrar-nos el seu cor obert ens crida a què ens acostem als sagraments en els quals vessa la seua misericòrdia i la seua gràcia; ens revela que el Pare no és un Déu llunyà, sinó proper; ens anima a què la nostra unió amb Ell siga una comunió d'autèntica amistat, una relació "de cor a cor". Si això ho vivim de debò, creixerà la santedat a l'Església.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

La Ascensión del Señor (PALABRAS DE VIDA – 02 de junio 2019)

Los últimos domingos del tiempo pascual celebramos dos solemnidades que nos descubren el significado pleno de la Pascua: la Ascensión del Señor y el envío del Espíritu Santo en Pentecostés. Estos acontecimientos constituyen la plenitud de la Pascua y nos descubren el sentido del tiempo de la Iglesia y el contenido de su misión.

En las narraciones de la Ascensión encontramos varios elementos importantes para entender este acontecimiento. En primer lugar, una promesa que el Señor hace a sus discípulos antes de volver al Padre: serán bautizados con el Espíritu Santo que les dará fuerza para ser sus testigos hasta los confines del mundo. Sin el poder del Espíritu los cristianos no tenemos la fortaleza necesaria para anunciar el Evangelio. Y es que el testimonio cristiano no consiste en discursos teóricos, ni en imponer a los otros la fe, ni en hacerles sufrir por el Evangelio, sino en dar razón de nuestra esperanza con delicadeza y respeto, en una vida santa ante la que deben quedar confundidos los que nos denigran, y en la disposición a sufrir por el Señor. Por ello, los auténticos testigos del Resucitado son los mártires que han dado su vida fortalecidos por el Espíritu Santo.

El segundo elemento que encontramos es una clarificación sobre el Reino de Dios, que es la meta de la Iglesia. Antes de subir al cielo, los discípulos, que todavía no han superado una concepción mundana del Reino, le preguntan a Jesús si es ahora cuando va a restablecer la soberanía de Israel. Él les responde que no es cosa nuestra conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha determinado con su autoridad. El testimonio que los discípulos han de dar acerca de Cristo debe ser libre de toda ambición humana, porque el Reino no se confunde con los poderes de este mundo; ni los tiempos de Dios tienen el ritmo de rapidez y eficacia que los seres humanos deseamos para nuestros asuntos. Nuestra misión consiste en sembrar ese Reino en el mundo y no en adueñarnos de él.

El tercer elemento es la misión: los discípulos son enviados por todo el mundo a predicar la Buena Noticia del Evangelio. Para esta tarea el Señor no les da ni riquezas ni poder terrenal, solo la Palabra y el Sacramento, que son las realidades que llevan a los hombres a conocer y amar al Señor, y que pueden cambiar los corazones con la gracia de Dios y conducirlos a la santidad. A muchos les pueden pa-

recer instrumentos ineficaces, pero son los que de verdad siembran una vida nueva en nuestro mundo.

Finalmente, los discípulos todavía escucharon dos promesas. La primera de labios del mismo Cristo: “Yo estaré con vosotros todos los días hasta el fin del mundo”. La segunda de los ángeles: “Volverá como le habéis visto marcharse”. Y es que la Ascensión no es el final, sino la plenitud de la Pascua y el inicio de un tiempo nuevo que comenzará en Pentecostés. Después de esto, los discípulos no volvieron tristes a Jerusalén como cuando nos despedimos de una persona querida a la que no volveremos a ver, sino llenos de “alegría inmensa”. Solo viviendo la fe con esta alegría podemos dar testimonio de Cristo.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

El fruto del Espíritu

(PALABRAS DE VIDA – 9 de junio 2019)

La celebración de la solemnidad de Pentecostés, culmen del tiempo de Pascua, es una buena ocasión para que reflexionemos sobre la importancia de la acción del Espíritu Santo en nosotros. Él ha sido enviado a nuestros corazones y viene en ayuda de nuestra debilidad, no solo para que vivamos más fácilmente la vida cristiana, sino para que la podamos vivir. Sin su presencia en nosotros no podríamos llamarnos y ser en verdad discípulos de Cristo e hijos de Dios.

A pesar de la importancia que el Espíritu tiene para todo cristiano, para muchos pasa desapercibido. A diferencia de la obra de Cristo, quien se hizo hombre y entró en la historia, la acción del Espíritu Santo es más difícil de identificar. Esto lleva a que muchos le olviden. Para superar este olvido, ciertos movimientos y grupos quieren experimentar su presencia de una manera sensible por algunos dones y carismas especiales que puede conceder a quienes se abren a Él. Ciertamente el Espíritu Santo puede dar gracias extraordinarias a algunos cristianos, pero esta no es su acción fundamental. Quienes las reciben deben acogerlas con humildad, sin creerse superiores a los demás; deben vivirlas en comunión con la Iglesia y para su edificación; y han de someterse al discernimiento de los pastores del Pueblo de Dios.

Pero si la acción del Espíritu se limitara a este tipo de dones, nos encontraríamos ante una Iglesia con cristianos de distintas categorías, porque quien los tuviera podría llegar a creerse por ello mejor cristiano que los demás, y quien careciera de ellos pensaría que no ha recibido el don del Espíritu. Él es enviado a todos los creyentes en Cristo, por lo que nadie puede reclamar una exclusividad. Además, su acción principal tiene un carácter invisible, ya que el efecto fundamental que produce en el corazón de los creyentes es la vida de la gracia y la santidad.

El criterio fundamental para discernir si vivimos según el Espíritu no son los dones visibles, sino su fruto en nosotros. En la carta a los Gálatas (5, 22-23), san Pablo nos enseña que el “fruto” del Espíritu es el amor, i en la carta a los Romanos (5, 5) especifica que es el amor de Dios que el mismo Espíritu ha derramado en nuestros corazones. A pesar de que a continuación del amor san Pablo enumera una serie de actitudes, debemos caer en la cuenta de que no habla de los “frutos”, sino del fruto (en singular) del Espíritu. Este detalle es importante para entender su acción: el primer efecto es despertar en nosotros el amor filial a Dios nuestro Padre. Por ello, quien vive según el Espíritu puede llamar a Dios “Padre” y abandonarse en sus manos, con una confianza y un amor ilimitados.

Ahora bien, la autenticidad y la verdad de ese amor a Dios se manifiestan en aquellas actitudes que difunden el bien a todos los que nos rodean (alegría, paz, paciencia, afabilidad, bondad y lealtad) y que preservan al creyente del orgullo y el egoísmo (modestia y dominio de sí). Por el contrario, si un cristiano no está fundamentado en el amor a Dios, con mucha facilidad se desanima en su vida cristiana; la vive como una carga insoportable; o acaba cayendo en la tentación de pensar que es mejor que los demás.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Solemnidad de la Santísima Trinidad
(PALABRAS DE VIDA – 16 de junio 2019)

El domingo posterior a Pentecostés celebramos la solemnidad de la Santísima Trinidad. Después de haber revivido los momentos más

importantes del misterio de nuestra salvación realizada en Cristo (Encarnación, nacimiento, muerte, resurrección, ascensión al cielo y envío del Espíritu en Pentecostés), la Iglesia nos invita a que nos dirijamos a Dios en actitud de reconocimiento, gratitud, alabanza y adoración. Estos sentimientos los expresamos también en la liturgia de las fiestas y solemnidades cuando al cantar o recitar el himno *Gloria a Dios en el cielo* decimos: “Por tu inmensa gloria te alabamos, te bendecimos, te adoramos, te glorificamos, te damos gracias”. Y en cada Eucaristía el celebrante nos recuerda que “nuestro deber y nuestra salvación” consiste en dar gracias a Dios “siempre y en todo lugar”.

En los acontecimientos de la vida del Señor se nos ha revelado el amor de Dios a la humanidad, un amor que le lleva a desear que todos se salven y lleguen al conocimiento de la verdad. Para buscar al hombre, que por el pecado vivía en un estado de lejanía y enemistad, Dios no se ha dejado arrastrar por la ira o el deseo de castigo. Al contrario, su obrar se rige por la ley de la gracia: cuanto más se alejaba el hombre de Él, más interés tenía en mostrarle con claridad su amor. Por eso envió a su Hijo al mundo y lo entregó a la muerte por nosotros.

La finalidad de toda esta historia de gracia y de amor es hacernos hijos suyos y establecer una alianza de amistad con cada uno de nosotros. Dios no quiere que su amor quede fuera de nosotros, sino que lo experimentemos y sea la luz que ilumine nuestra vida, tanto en los momentos de alegría como en las dificultades. Para ello ha derramado el Espíritu Santo en nuestros corazones sellando así una alianza de amistad personal.

El primer efecto que el Espíritu realiza en aquel en quien habita es despertar en su interior el amor a Dios. Ese amor se expresa en primer lugar en la oración, especialmente cuando rezamos empleando la plegaria que Jesús nos enseñó. Recitar el Padrenuestro no puede ser nunca algo rutinario, porque es un acto de amor a Dios donde le manifestamos nuestro deseo de que “su” nombre sea glorificado, que “su” reino llegue a ser realidad y que se realice “su” voluntad en el cielo y en la tierra. Es la oración que brota de un corazón que reconoce y agradece los dones que ha recibido de Él.

Por la oración nos adentramos en el corazón mismo de Dios, nuestra amistad con Él se hace más fuerte y nuestro corazón se ensancha y se hace capaz de amar a todos los seres humanos como hermanos nuestros, porque también nosotros queremos que se salven y lle-

guen a poseer la vida eterna, que consiste en que conozcan al Padre y a su enviado Jesucristo. Por este motivo hoy celebramos también la jornada de la vida contemplativa. Los monjes y monjas nos recuerdan nuestro deber de gratitud y de adoración, y nos enseñan que el amor más verdadero que podemos sentir hacia la humanidad es desear la salvación de todos y orar para que se haga realidad.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Solemnidad del Corpus Christi (PALABRAS DE VIDA – 23 de junio 2019)

Hoy celebramos la solemnidad del Cuerpo y de la Sangre de Cristo, una fiesta de gran tradición en la Iglesia Católica. La noche en que había de ser entregado, Jesús hizo por primera vez lo que nosotros hacemos cada vez que nos reunimos para celebrar la Eucaristía: tomó pan y, pronunciando la acción de gracias, lo partió, lo dio a sus discípulos y dijo: *“Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía”* (1Co 11,23-24). Algo pareciendo hizo con el Cáliz lleno de vino. Por eso, concluye San Pablo, *“cada vez que coméis de este pan y bebéis del Cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva”* (1Co 11,26). Anunciar la muerte del Señor es decir a todos que en Él encontramos vida y salvación.

Este fue un gesto de amistad y generosidad de Jesús para con sus discípulos. La fiesta de hoy, en la que recordamos aquel momento, tiene una especial solemnidad porque queremos agradecer públicamente al Señor el regalo de su amistad, que haya querido quedarse con nosotros y dárse nos en el sacramento de la Eucaristía. Lo agradecemos y lo proclamamos, porque cada vez que participamos en ella nos unimos a Cristo y hacemos presente en nuestra vida el misterio de la salvación. Los cristianos nunca podemos dejar de anunciar al mundo el amor de Cristo que se manifiesta en la Eucaristía.

A lo largo de las últimas semanas muchos niños y niñas de nuestras parroquias os habéis acercado por primera vez a recibir al Señor, y hoy participáis en la celebración del Corpus. Seguramente habréis recibido muchos regalos. El más grande y que más ilusión os

ha de hacer es el mismo Jesús, ese Jesús a quien habéis recibido en la Eucaristía: acogedlo en vuestra vida y no dejéis de participar cada domingo en este sacramento; agradecedlo haciendo lo posible para ser y vivir siempre como amigos suyos; y anunciadlo proclamando vuestra fe. El Señor nos ama a todos, y también a vosotros. Participar en la Eucaristía quiere decir recibir ese amor de Jesús y hacer lo posible para vivir como amigos suyos.

Hoy celebramos también la jornada de Cáritas diocesana. No olvidemos que celebrar la Eucaristía nos debe llevar a solidarizarnos con los más necesitados, y que una forma eficaz de hacerlo es colaborando con Cáritas diocesana, un instrumento muy importante en nuestra diócesis para ayudarnos a los cristianos a vivir el mandamiento del amor. No solo anunciamos la muerte de Cristo cada vez que celebramos la Eucaristía; también cuando hacemos presente su amor a los más necesitados.

Uno de los elementos más característicos de esta fiesta es la procesión eucarística que recorre las calles de nuestros pueblos y ciudades. Con este signo queremos manifestar lo que somos como Iglesia: un pueblo que camina contento y esperanzado por el mundo, porque sabemos que el Señor vive y camina con nosotros. Pero también queremos decir a quienes pasan hambre o sed, a quienes no tienen casa, a los que sufren o necesitan una oración o una palabra... a todos: Jesús os ama, Él es nuestra Vida, Él es el Alimento de Vida que nuestro mundo y todos nosotros necesitamos.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

El amor de Dios y el Corazón de Cristo (PALABRAS DE VIDA – 30 de junio 2019)

En el siglo XVII se extiende por toda Europa una forma racionalista de entender la religión. Según este sistema de pensamiento Dios sería un ser impersonal, que garantizaría el recto funcionamiento del universo pero no tendría ningún interés en la vida de las personas. Un Dios distante, frío, incapaz de amar y, por tanto, incapaz de suscitar amor. Como consecuencia de esto en el continente

Europeo se generalizó una situación de indiferencia religiosa. Un Dios indiferente hacia el hombre únicamente puede suscitar en el hombre indiferencia hacia Él.

Es en este contexto cuando surge la devoción al Sagrado Corazón de Jesús, que santa Margarita María de Alacoque propagó y cuyo culto se introdujo en la Iglesia. En una de sus cartas afirma que del Corazón de Cristo manan sin cesar tres arroyos: el de la misericordia con los pecadores, el de la caridad en provecho de los que tienen alguna necesidad, el del amor y la luz para sus amigos ya perfectos. Perdón, caridad y deseo de crecer en el amor a Dios son las gracias que brotan del costado de Cristo. El corazón, sede del amor en el hombre, se convierte de este modo en signo del amor de Dios manifestado en Cristo, de la humanidad y la cercanía de Dios a todos los hombres. En el fondo, tras esta devoción se esconde una invitación a volver a lo esencial de la fe cristiana: sólo un Dios que ama puede suscitar amor.

La devoción al Corazón de Jesús se extendió por toda la Iglesia y produjo abundantes frutos de santidad: ¿Cuántas personas se habrán sentido llamadas a la conversión al considerar el inmenso amor de Cristo? ¿Cuántas se habrán acercado a los sacramentos de la Iglesia y habrán sentido ese amor en la gracia sacramental? Cuántas se han sentido llamados a recorrer un camino de perfección espiritual? ¿Cuántas habrán descubierto el rostro humano de Dios en el corazón abierto del Salvador? Sin duda alguna, en la historia de la espiritualidad cristiana la devoción al Corazón de Jesús ha sido una fuente de gracia y de santidad.

Uno de los rasgos de esta devoción es que se extendió en todo el pueblo cristiano. Prácticamente no hay ninguna parroquia en la que no encontremos una imagen del Sagrado Corazón. Mientras que el racionalismo seducía a un grupo de intelectuales, esta devoción llegaba a la totalidad del pueblo cristiano.

La solemnidad del Sagrado Corazón de Jesús que hemos celebrado hace unos días nos puede ayudar a reflexionar sobre la situación que estamos viviendo. También hoy la indiferencia religiosa se extiende en nuestra cultura. La respuesta no puede ser otra que volver a ese Dios cuya verdad se muestra en su amor. El cristiano es aquel que ha conocido el amor de Dios y creído en ese amor, y por eso quiere vivir en gracia y amistad con el Señor. Él, al mostrarnos su corazón abierto nos llama a que nos acerquemos a los sacramentos en los que derrama su misericordia y su gracia; nos revela que el

Padre no es un Dios lejano, sino cercano; nos anima a que nuestra unión con Él sea una comunión de auténtica amistad, una relación “de corazón a corazón”. Si esto lo vivimos de verdad, crecerá la santidad en la Iglesia.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

**Activitats de
l'Excm. i Rvdm. Mons. Enrique Benavent i Vidal.
bisbe de Tortosa
juny 2019**

- 1.- Tortosa, Seminari: participa en la reunió de voluntaris de Càritas diocesana.
Parròquia *Sant Martí*, de Ginestar: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
Visita a un capellà malalt.
Parròquia *Sant Joan Baptista*, de Rasquera: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 2.- Parròquia *Sant Joan Baptista*, d'Horta de Sant Joan: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
Parròquia *Santa Maria Magdalena*, d'Arnes: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 3.- Tortosa, Seminari Diocesà: presideix la jornada sacerdotal *Jesusrist gran sacerdot per sempre*.
Parròquia *Sant Francesc*, de Jesús: presideix la Missa exequial de Mn. Josep Maria Galiana Ferrando, sacerdot del presbiteri tortosí.
- 4.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Tortosa, residència episcopal: es reuneix amb el Consell Episcopal.
- 5-6.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria diocesana.

- 7.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Tortosa, catedral: presideix l'Eucaristia commemorativa dels 422 anys que la Catedral fou dedicada a Santa Maria de l'Estrella.
- 8.- Tarragona, catedral: concelebra en l'Eucaristia d'inici del ministeri episcopal del nou Arquebisbe de Tarragona, Mons. Joan Planelles Barnosell.
Parròquia *Mare de Déu de l'Oliva*, de Bítem: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 9.- Parròquia *Mare de Déu del Remei*, de Móra la Nova: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
Tortosa, catedral de *Santa Maria*: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup d'adults de diferents parròquies de la diòcesi.
- 11.- Despatxa assumptes en la cúria.
Móra d'Ebre: es reuneix amb els preveres de l'arxiprestat *Ribera d'Ebre-Priorat*.
- 12.- Despatxa assumptes en la cúria.
- 13.- Despatxa assumptes en la cúria.
Parròquia *Sant Andreu*, de la Fatarella: presideix l'Eucaristia en la festa de sant Antoni, patró dels paletes, convidat pels paletes del poble.
- 14.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Parròquia *Sant Francesc*, de Jesús: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 15.- Tortosa: participa en l'assemblea de Càritas diocesana.
Tortosa, seminari: presideix la trobada diocesana de fi de curs dels mestres i professors de religió.
Parròquia *sant Andreu*, de la Fatarella: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 16.- Parròquia *sant Llorenç*, del Pinell de Brai: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 17.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria diocesana.
Benicarló: es reuneix amb els preveres de l'arxiprestat *Baix Maestrat*.

- Rep visites en la residència episcopal.
- 18.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Tortosa, Seminari Dicesà: es reuneix amb el Consell de Presbiteri.
Visita a un capellà hospitalitzat.
- 19.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
- 20.- Despatxa assumptes en la cúria diocesana.
Tortosa, palau episcopal: presideix la roda de premsa en la qual Càritas diocesana presenta la seua memòria social 2018.
Tortosa, residència *sant Miquel Arcàngel*: presideix la reunió del Patronat *Sant Miquel*.
- 21.- Despatxa assumptes en la cúria.
Jesús, casa mare de les germanes de Ntra. Sra. de la Consolació: assisteix a l'assemblea diocesana dels Grups d'Oració i Amistat, i presideix l'Eucaristia.
- 22.- Tortosa, seminari: presideix la reunió del Consell diocesà de Pastoral.
Parròquia *Sant Llorenç*, de Vilalba dels Arcs: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 23.- Tortosa: en la celebració del Corpus Christi, presideix la solemne Eucaristia en la catedral i la processó pels carrers de la ciutat.
- 24.- Parròquia *Sants Joans*, de Quatretonda: presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
Parròquia *Sant Ramón*, de l'Aldea: presideix la solemne Eucaristia en el 50è aniversari de la inauguració d'aquest temple parroquial.
Parròquia *Sant Joan*, de Camp-redó: beneeix el nou quadre que presideix l'altar major del temple parroquial i presideix la celebració de l'Eucaristia amb motiu de la festa de Sant Joan.
- 25-26.- Madrid: participa en la reunió de la comissió permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.
- 27-1/07.- Santuari de la Mare de Déu de Lourdes: presideix la peregrinació diocesana de malalts i ancians, que cada any organitza la Hospitalitat diocesana de Ntra. Sra. de Lourdes.

Secretaria General

El Sr. Bisbe de la diòcesi, Mons. Enrique Benavent Vidal, el dia 3 de juny de 2019, celebrant la solemnitat de CRIST SACERDOT PER SEMPRE, i la festa de Sant Joan d'Àvila, conferí el ministeri d'ACÒ-LIT al seminarista del nostre bisbat:

— Christian Javier Pinto Corvalán, de Benicarló

Francisco García Monforte
Canceller - Secretari General

Crònica diocesana

Confirmació d'Adults a la Catedral

El dia 9 de juny, festa de la Pentecosta, va tenir lloc a la Catedral, a les 18 hores, la confirmació d'adults. L'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal, fou concelebrada per Mn. Josep Mª Membrado, rector de la parròquia del Sant Crist de la Catedral, Mn. Pascual Centelles, Mn. Gerard Reverté i Mn. Jordi Salvadó, qui dirigí els cants. A l'orgue, Mn. Rafel Prades. També hi era a la celebració Mn. Joan Baptista Jovaní, diaca permanent.

Els confirmats van ser setze membres procedents de diferents comunitats parroquials. El cant "Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare" introduïa la celebració. Els propis confirmands proclamaren les dos primeres lectures de la paraula de Déu: Fets dels Apòstols (Ac 2, 1-11) : de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1 Co 12,3b-7. 12-13) El diaca ho va fer de l'evangeli de Sant Joan (Jn 20, 19-23)

Un cop presentats els confirmats, el Sr. Bisbe inicià l'homilia: Dirigint-se en castellà els digué:

Estamos celebrando la fiesta de Pentecostés. Un día muy importante especialmente para vosotros que vais a recibir la Confirmación. Recibiréis el don del Espíritu Santo como lo recibieron los apóstoles el día de Pentecostés. Este sacramento tiene que transformar vuestros corazones y avivar vuestra fe. Cuando el Espíritu Santo se apareció a los apóstoles les dió la paz y la alegría. Todos estáis bautizados y sois miembros de la Iglesia y este Espíritu lo primero que tendría que hacer en vosotros es daros la alegría de la fe. Quiero destacar dos puntos:

1. Puede ocurrir que a veces nos olvidemos que estamos bautizados y vivimos la fe sin alegría. Un confirmado tiene que ser un amigo del Señor y un cristiano auténtico debería vivir su fe con alegría. Tendríais que tener la alegría de estar confirmados y de pertenecer a la Iglesia. Si perdéis esta alegría será que os habéis olvidado de vuestra confirmación o la habéis vivido con monotonía. Este sacramento os ha de dar la alegría del Espíritu.
2. Dice san Pablo: *“Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu”*. Todos hemos recibido el mismo Espíritu, pero los dones son diversos. Cuando llueve, todas las plantas y todos los árboles reciben la misma agua, pero cada planta y cada árbol tienen su fruto propio. En la Iglesia hay sacerdotes, religiosos, misioneros, matrimonios, etc. Por tanto hay muchos frutos, pero todos ayudan a que el Reino de Dios se haga realidad. Habéis venido de distintas parroquias de la diócesis. Unos os queréis confirmar porque deseáis recibir el sacramento del matrimonio, otros porque queréis ser padrinos, otros por la causa que sea. Pero hay que vivir auténticamente vuestro compromiso. Si queréis formar un matrimonio y tenéis hijos, educadlos en la fe y si sois padrinos lo mismo.

Després de renovar les promeses del baptisme i de professar la fe catòlica, reberen la confirmació de part del Bisbe que els signava amb aquesta fórmula: *“Rep el signe del do de l’Esperit. La pau sigue amb tú”*. I el confirmand responia: *“I amb el vostre esperit”*.

Continuà la celebració de la forma ordinària i acabà amb els darrers consells del Sr. Bisbe, qui, al final els bené i els remarcà que són cristians, que el pas que han donat els obliga a seguir el Senyor, a ser els seus amics. Ell mai els oblidarà. El cant a la Verge “Regina coeli laetare” i l’apagament del ciri Pasqual com a final de la Pasqua, tancaren la celebració... sense que faltés la foto col·lectiva com a record. *Maria Joana Querol Beltrán*

Reunió del Consell de Presbiteri

El dimarts, 18 juny, al Seminari Diocesà, va tenir lloc la Reunió ordinària del Consell del Presbiteri. Després de la pregària litúrgica de Tèrcia, el Sr. Bisbe començà recordant el conseller mossèn Antonio Bordás, que morí sobtadament la vespra de Nadal.

Al primer punt de l’Ordre del Dia, i havent llegit prèviament el Document de la C.E.E. sobre las “*Normas Básicas para la Formación de los Diáconos Permanentes*”, s’obrí un interessant diàleg d’aportacions sobre la formació teològica requerida i sobre les disponibilitats del Diaca Permanent casat que ha de viure com a prioritària la seva dimensió matrimonial familiar.

El diàleg, orientat pel Sr. Bisbe, es centrà sobre la missió del Diaca Permanent que prové del sagrament de l’Orde, insistint en la necessitat de què la seva missió sigui ben marcada pel bisbe diocesà, sobretot per incorporar-se als Equips Arxiprestals de Pastoral. El Sr. Bisbe, en compliment de les Normes de la CEE, crearà la Comissió prevista al respecte.

Al segon punt de l’Ordre del Dia es demanà a la Delegació del Clergat que la Formació Permanent segueixi atenta als grans reptes de la Pastoral avui.

Finament el Sr. Bisbe, atenent a la iniciativa papal del “Mes Misioner extraordinari”, anuncià la convocatòria unitària de l’Inici de Curs de diverses Delegacions pel dissabte 26 d’Octubre al Seminari amb l’Eucaristia a la Catedral al vespre en què el Pastor diocesà donarà la “missió” als Agents de Pastoral. *José-Luis Arín Roig, Vicari General*

Reunió del Consell Pastoral Diocesà

El dia 22 de juny, a les 11 hores, va tenir lloc al Seminari Diocesà, la reunió de fi de curs del Consell Pastoral Diocesà, presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal. S'inicià la reunió amb el rès comunitari de Tèrcia de la Litúrgia de les Hores

Tot seguit el Sr. Bisbe saludà els membres del CPD i després de donar-nos les gràcies per la nostra presència, ens comentà que en aquesta darrera reunió del curs revisarem algunes coses que s'han dut a terme al llarg del curs pastoral i tractarem alguns punts per al pròxim, entre altres el “**Mes Missioner Extraordinari**” que, per voluntat del Papa Francesc, se celebrarà a tot el món a l'octubre 2019.

El Delegat Diocesà de Missions, Mn. Antoni Borràs Giner, informà sobre el Mes Missioner Extraordinari. Amb motiu dels cent anys de la carta apostòlica “*Maximum Illud*” del Papa Benet XV, el Papa Francesc ha volgut animar tota l'Església a celebrar un mes missioner, amb el lema: “*Batejats i enviats*”. En paraules del Papa, “*l'acció missionera és el paradigma de tota obra d'Església*”. Aquesta realitat ens motiva a fer descobrir i valorar en totes les comunitats parroquials de la diòcesi la consciència missionera. El dia 20 de març, alguns membres de la Delegació de Missions ens vam reunir amb el Sr. Bisbe per organitzar totes les activitats del Mes Missioner Extraordinari. A nivell d'Espanya, es celebrarà a Madrid del 19 al 22 de setembre un Congrés Nacional de Missions.

El Mes Missioner Extraordinari està organitzat en quatre setmanes, cadascuna de les quals té marcats uns objectius amb unes activitats programades:

1a setmana: Oració. “*Trobada personal amb Jesucrist viu en l'Església, la Paraula de Déu i l'oració personal i comunitària*”. El dia 1 d'octubre, festa de santa Teresa de l'Infant Jesús, units amb totes les diòcesis del món, es celebrarà al convent de clausura de les Carmelites de Jesús, l'obertura del Mes Missioner amb la celebració de l'Eucaristia. A nivell de les tres Zones del Bisbat hi haurà altres activitats a partir dels tres missioners màrtirs que tenim a la nostra diòcesi: Zona Centre: Sant Francesc Gil de Federich. Zona Nord: Sant Pere Màrtir Sans. Zona Sud: Beat Jacint Orfanell

2a setmana: Testimoni. *“Sants, màrtirs de la missió i confessors de la fe, qui són expressió de les esglésies repartides pel món sencer”*. S’han fet unes programacions sobre els tres màrtirs, adreçades als Cicles Mitjà i Superior de Primària i a 1er. d’ESO, que s’enviaran als centres educatius i a les parròquies per als xiquets de la catequesi. També es farà arribar per internet un vídeo que s’està preparant sobre alguns missioners actuals de la diòcesi, a partir d’unes petites gravacions que han enviat de les seues respectives missions. Entre els missioners tenim actualment el jove Mike Safont, de la parròquia “Sant Josep” de Sant Carles de la Ràpita, qui marxà al febrer a la parròquia de “Jipijapa” del bisbat de Portoviejo de l’Equador.

3a setmana: Formació. *“Formació bíblica, catequètica, espiritual y teològica sobre la missió ad gentes”*. Aquesta setmana es celebra el DOMUND. Les parròquies i els centres educatius tindran com a material la revista “*Illuminare*” per a la formació de les comunitats i el material del DOMUND. Aquest any se celebrarà el 20 d’octubre. Com activitats cal destacar: EL TREN MISSIONER. És una acció missionera conjunta a nivell de les deu diòcesis catalanes que tindrà lloc el 19 d’octubre. Mn. Antoni Borràs explicà l’horari de la trobada. Està prevista l’arribada a l’estació de Monistrol a les 9’30 i després pujada en cremallera fins a Montserrat. Després d’algunes activitats, ens reunirem a les 12’45 h. al Santuari per a participar del cant de la Salve. Tot seguit celebració de l’Eucaristia i després el dinar. A les 17 hores iniciarem el viatge de retorn. Hi són convidats els xiquets a partir dels 9 anys, les comunitats parroquials, famílies, catequistes, etc. Més endavant es donarà a conèixer el lloc i l’hora de sortida dels autobusos .

4a setmana: Solidaritat i caritat. *“La caritat missionera com a suport material per a l’immens treball d’evangelització, de la “missió ad gentes” i de la formació cristiana de les esglésies més necessitades”*. Per voluntat del Sr. Bisbe, el dia 26 d’octubre, dissabte, se celebrarà al Seminari, una trobada d’inici de curs a nivell de totes les delegacions de la diòcesi. Es començarà amb una pregària conjunta i tot seguit cada delegació durant el matí, farà la seua reunió en les diferents dependències del Seminari. Després de compartir el dinar, s’oferirà un festival musical. Tot seguit ens desplaçarem a la Catedral per celebrar l’Eucaristia d’inici de curs presidida pel nostre bisbe Enrique. Una comissió de treball encarregada d’aquest

afer missioner, estudiarà el tema del dinar i l'hora de la celebració de l'Eucaristia

Tot seguit el Sr. Vicari General informà sobre el **Curs Pastoral 2018-2019**. Comentà algunes activitats de l'Agenda Diocesana. S'està avançant respecte la celebració de "24 hores per al Senyor" fent-se realitat en alguns arxiprestats. S'hauria d'aconseguir que no hi hagués cap arxiprestat sense aquesta celebració.

El Director de Càritas Diocesana, Agustí Castell Maura, presentà al CPD la **Memòria de Càritas Diocesana de l'any 2018**. El dijous, 20 de juny, es van presentar als mcs en un acte presidit pel Sr. Bisbe, i amb l'assistència del Director de Càritas Diocesana i del Secretari General, Sr. Agustí Adell, les activitats dutes a terme durant l'any 2018. De manera molt detallada està tot publicat a l'opuscle "*Navegant junts cap a la inclusió*". A tall d'exemple s'han atès 3.181 famílies, amb un pressupost total de 2.256.963 euros. Comentà el Sr. Agustí Castell que presentar la Memòria és una obligació i es fa amb una gran transparència.

A continuació, Mn. Ivan Cid Pegueroles, Delegat de Joventut, presentà la **Memòria de la Delegació de Joventut** informant de totes les activitats que s'havien realitzat: trobada de Taitzé, Forum, Pasqua Jove, Hospitalitat de Lourdes, campaments, etc. També aquest any, des de la CET s'organitzà una trobada a Mataró per donar a conèixer l'Exhortació Apostòlica del Papa Francesc, "*Christus vivit*", presentada a Roma el 2 d'abril de 2019. Està adreçada especialment als joves i també a tot el poble de Déu. A partir d'aquesta Exhortació, la delegació de Joventut treballarà la programació del proper curs. Mn. Ivan va fer una valoració positiva de les activitats que porta a terme la Delegació de Joventut.

A continuació el Vicari General comentà el següent punt de l'Ordre del Dia: **Estudi sobre Equips Arxiprestals de Pastoral** amb Preveres, Diaques, Laics/Laiques i Religiosos/es per atendre millor les necessitats pastorals de l'Arxiprestat.

Després de les orientacions que ens donà el Sr. Bisbe i amb el desig d'un bon estiu, ens vam acomiadar amb el rès de l'Angelus. *Maria Joana Querol Beltrán, Secretària del Consell Pastoral Diocesà*

Un any més a Lourdes

Del 27 de Juny a l'1 de Juliol vam anar a Lourdes de Peregrinació la nostra Diòcesis de Tortosa, un any marcat per la “calor”, meteorològica, que es transforma en la “calor” d'estar als peus de la Mare. Dies de Pregària, de convivència, d'estimació, de testimoni, que en els diferents actes de la Peregrinació han sigut uns punts claus per viure la FE en les persones que vam tenir la sort de poder anar. La peregrinació a arribat a la fi però aquest any tenim un fet important: les relíquies de Santa Bernardetta estaran en la nostra Diòcesis del 29 al 31 d'Octubre.

Mn. Jordi Centelles Llop
Consiliari de la Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes

Recull de notícies publicades al setmanari “Vida diocesana” *Mes de juny 2019*

Curset prematrimonial a Càlig.

El dia 1 de Maig ens vam reunir, a l'ermita de la Mare de Déu del Socors de Càlig, set parelles que tenim projectat casar-nos este any, per a passar una agradable jornada de formació amb mossèn Rodrigo, amb qui vam acabar el curset prematrimonial i ens va explicar la celebració del casament.

A migdia vam donar compte d'un agradable dinar. A l'hora del cafè vam tindre la visita del senyor Bisbe, que ens va felicitar i ens va impartir la benedicció dels promesos, als peus de la imatge de la nostra patrona, on, si Déu vol, contraurem matrimoni. A continuació ens vam dir adéu, contents i satisfets de la jornada viscuda. *Esther Borràs*

XXXIII Trobada interdiocesana de vida creixent, a Montserrat.

El dia 8 de maig, amb l'alegria de tornar a Montserrat i retrobar-nos amb tanta gent del moviment de Vida Creixent, vam iniciar

el viatge amb la “Pregària pel Camí”, que ens posà en mans del Senyor, i tot seguit el “Virolai”.

Aquesta vegada la distribució del temps ha estat diferent, ja que tots els actes de la Basílica s’han dut a terme al matí. La Missa fou presidida pel bisbe de la diòcesi de Sant Feliu i consiliaris de V. C. de les diòcesis de Sant Feliu, Solsona, Tarragona i Tortosa. Les altres diòcesis faran la trobada el dia 9. Una llarga sobretaula per compartir i xerrar. Com a cloenda el Sr. Bisbe ens digué que visquem l’espiritualitat de Vida Creixent: amistat, pregària i apostolat en la vida concreta de cada dia. Cal insistir als sacerdots perquè es formen nous grups en les parròquies i en les diòcesis. Amb “És l’hora dels adéus” i amb el cor ple de pau i joia vam marxar cap a les nostres diòcesis. *Ma Eva Morelló. Secretària de Vida Creixent de la diòcesi de Tortosa*

Cloenda de la celebració dels dos cents anys de la Parròquia Sant Miquel, de la Cava.

El passat 11 de maig la Parròquia de Sant Miquel de la Cava cloure la celebració dels seus dos cents anys. A les 21’30h de la nit, del Centre Fluvial del Delta sortia la imatge de la Mare de Déu acompanyada pels feligresos resant, pel passeig del riu, el Sant Rosari. Presidia el nostre Bisbe, D. Enrique, acompanyat del bisbe fill del poble, Mons. Roman Casanova, i altres sacerdots.

A l’arribar al centre parroquial tingué lloc una Vigília de pregària a la Mare de Déu. El Bisbe Roman, a l’homilia va destacar tres paraules que emmarcaven l’acció de gràcies al Senyor per aquests dos cents anys de presència de l’Església i vivència de la fe al poble: fidelitat com Sant Miquel, treball a exemple de Sant Roc i esperança com la Mare de Déu. *Mn. Joan Guerola*

Trobada a Montserrat de les Hospitalitats de Lourdes.

El segon dissabte del mes de Maig, mes dedicat a la Mare de Déu, les hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes de les diòcesis amb seu a Catalunya fem una trobada festiva a Montserrat.

De la nostra Diòcesi de Tortosa vam participar 29 persones, que a les 7 del matí ens trobarem per iniciar junts el camí cap a Montserrat. La celebració de la Missa Conventual fou el punt clau, on el nostre President va fer la monició de presentació i dos joves van presentar a les ofrenes l'arròs típic de la nostra terra. El dinar de germanor, 488 persones de les diferents Hospitalitats, va ser l'altre punt destacat: compartir la germanor recordant les pròximes peregrinacions a Lourdes, projectes i alegries. Sobre les 17 hores tornàvem cap a casa amb l'alegria d'haver passat un dia a la "CASA DE LA MARE" Mn. Jordi Centelles. *Consiliari de la Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes*

Testimoni Pasqua Jove.

Participar de la Pasqua jove'19, del 18 al 21 d'abril, ha estat per mi un goig, perquè m'ha permès conèixer persones d'altres indrets, escoltar la seva història, compartir testimonis i veure la seva entrega i dedicació. M'ha encomanat la seva il·lusió. Ha estat un plaer col·laborar en l'organització de les diferents activitats i conviure amb els joves, perquè m'han fet recordar quan jo a la seva edat vaig començar a celebrar la Pasqua amb joves.

Participar conjuntament de les activitats ens ha fet connectar en l'Amor. Aquest era el lema de la pasqua i per mi s'ha fet realitat.

Vull destacar dos moments que m'han copsat especialment. La celebració penitencial a l'ermita de *Santa Madrona*, d'Arnes, on vam anar caminant, l'escolta i meditació de la paràbola del fill pròdig i l'ambient de pregària i recolliment que convidava a la confessió. Vam comptar amb tres sacerdots i el Sr. Bisbe. Cadascú després de confessar-se podia encendre una espelma als peus de la creu simbolitzant la llum rebuda en el sagrament de la reconciliació. L'altre moment especial va ser la vetlla pasqual a la parròquia d'Horta de Sant Joan. Vam participar activament amb la gent del poble. Va ser una manera bonica i diferent de celebrar la resurrecció de Jesús. En acabar, vam compartir cants, vivències i dolços que havien preparat amablement les senyores de la parròquia. L'endemà va arribar el moment més difícil, acomiadar-nos. Ha estat una pasqua jove intensa però ara ens uneix quelcom més fort, sòlit i profund: l'Amor de Déu que ens agermana en la fe. *Mercè Valldeoriola*

Jornada Diocesana de Joves a l'ermita de la Mare de Déu de la Font de la Salut.

Com cada any, la delegació de joventut del bisbat de Tortosa ha organitzat la jornada diocesana de joves. Amb el lema *Connectem* vam reflexionar sobre les xarxes socials i el seu ús responsable. Com aquestes ens obrin a una nova manera de connectar amb els altres, sent conscients que no podem perdre la comunicació personal, per tant, també és important la trobada personal amb Déu i amb els altres.

Va ser l'11 de maig a Traiguera. Els joves de diferents llocs de la diòcesi van anar arribant a la parròquia, on van ser acollits per joves de la localitat, el rector i l'equip de la delegació. Després, cada grup va iniciar el camí cap a la font de la salut, en el qual hi havia diferents proves per ajudar-los a reflexionar sobre les bones i no tant bones actituds per a comunicar-nos.

Presidits pel Sr. Bisbe vam fer una pregària. Ens van ajudar a la reflexió la pregària textos de la nova carta del Papa Francesc als joves *Crist Viu* i una xerrada sobre les xarxes socials. Per acabar, dj Toni ens va fer moure una mica i vam donar per finalitzada la jornada.

Des de la delegació de joves agraïm la participació dels joves de Traiguera, la parròquia i el seu rector, i la col·laboració de l'Ajuntament. *Delegació de Joves del Bisbat de Tortosa*

La rogativa de l'agraïment i de la germanor

*“Al poble assossegat de Vallibona hi ha un gran brogit de gent,
se'n prepare una festa, una gran festa, com mai s'havia vist:
Los homes de la vila se'n van en processó per barrancs i
montanyes cab a l'Aragó,
a l'ermita de la Mare de Déu de la Font, de Pena-Roja de
Tastavins,
a complir la promesa de donar gràcies a la Mare de Déu
i renovar la germanor entre els dos pobles: Pena-Roja i
Vallibona”.*

Així ho cantava el nostre poeta Desideri Lombarte i aquests han estat els dos objectius de la nostra Rogativa: **“Agraïment i germanor”**. No sols els vallibonencs vam recórrer aquest camí. Les parau-

les “agraïment i germanor i l’amor a la natura” atrauen a molta gent i vam ser més 700 persones de totes les edats, entre elles el Sr. Bisbe, que van fer amb nosaltres el camí: de la conca del riu Cervol a la del Tastavins, el passat 18 de maig.

La paraula Rogativa ho expressa molt bé: No és una marxa, ni una maratón, és una peregrinació. En la marxa tenen el protagonisme les cames, en la peregrinació el cor. Per això vam demanar als sende-ristes que ens acompanyaven que hi possessin també el cor.

Què bonic feia veure tantes persones caminant en Rogativa per les nostres muntanyes. Vam aconseguir que l’agraïment i la germanor fossin una realitat entre tots els vianants i que tots s’endugessin un record molt agradable. *Paco Vives*

2ª Peregrinació diocesana i Mariana per demanar vocacions.

Aquest any el nostre recorregut fou per l’Arxiprestat dels Ports. “La vocació és una invitació a no quedar-nos a la riba amb les xarxes a les mans”. Fidels a aquest missatge del papa Francesc en la 56ª jornada mundial de pregària per les vocacions, els diocesans, convocats pel rector del seminari, vam unir les mans i els esperits per teixir una gran xarxa de pregària. Més de 50 persones de La Cava, Ascó, Mas de Barberans, Roquetes, Raval de Cristo, Tortosa, Jesús, Vinallop, La Mata, Forcall, Benicarló i Morella ens unirem en pregària per les vocacions.

A Cincorres visitarem l’Església Parroquial de San Pere Apòstol, fent una pregària a la Mare de Déu de Gràcia. Segona parada a Forcall, visita a l’Església parroquial i pregària a la Mare de Déu de la Consolació. Santa Missa al Santuari de la Balma de Sorita i, de tornada, mes de Maria al Santuari de la Mare de Déu de Vallivana.

Tot el viatge fou animat i descrit per la veu sempre entusiasta de Mn. Javier Vilanova i en molts moments vam ser acompanyats pels mossens de la zona.

El dinar de germanor tingué lloc al Santuari de la Balma on fórem mol ben acollits. No podem deixar de recordar la “dolça” rebuda a la casa abadia de Cincorres. Ja entrant a Tortosa entonarem el cant dels adéus tot pensant en repetir l’any vinent. *Mn Jesús Cid.*

Conferència Episcopal Espanyola

Comissió Permanent

Reunió de la Comissió Permanent

El jueves 27 de junio, el secretario general de la Conferencia Episcopal Española (CEE), Mons. Luis Argüello García, informa en rueda de prensa sobre los trabajos de la Comisión Permanente. El encuentro ha tenido lugar en la sede de la CEE los días 25 y 26 de junio.

Ha sido el primer encuentro tras el fallecimiento de Mons. Juan Antonio Menéndez Fernández, el 15 de mayo, quien era miembro de la Permanente como presidente de la Comisión Episcopal de Migraciones. Según establecen los estatutos de la CEE, hasta la reunión de la próxima Asamblea Plenaria (18-22 de noviembre de 2019) desempeñará estas funciones el miembro más antiguo por ordenación episcopal de entre los miembros de la Comisión. En esta ocasión Mons. Luis Quinteiro Fuiza, obispo de Tui-Vigo.

Protocolo para la gestión de seguridad de los bienes de patrimonio cultural

La Comisión Episcopal de Patrimonio Cultural, que preside Mons. Juan José Asenjo Pelegrina, ha presentado a la Permanente una propuesta para elaborar un protocolo para la gestión de seguridad, principalmente preventiva, de los Bienes de Patrimonio Eclesiástico. En este documento estarían incluidas las catedrales y todos

los edificios singulares declarados Bienes de Interés Cultural, especialmente los que albergan colecciones artísticas, documentales y bibliográficas. Su principal objetivo será la protección de las personas y del patrimonio frente a cualquier riesgo o incidencia.

Doctrina de la Fe, Semanas Sociales y Congreso de Laicos Pueblo de Dios “en salida”

La Comisión Permanente ha aprobado el documento presentado por el presidente de la Comisión Episcopal para la Doctrina de la Fe, Mons. Enrique Benavent Vidal, titulado “Mi alma tiene sed de Dios, del Dios vivo” (*Sal* 42,3). Orientaciones doctrinales sobre la oración cristiana.

Por su parte, el presidente de la Comisión Episcopal de Pastoral Social, Mons. Atilano Rodríguez Martínez, ha informado sobre el proyecto de revitalización de las Semanas Sociales, una institución dedicada a la difusión de la Doctrina Social de la Iglesia, especialmente en cuestiones como el desempleo o la vida cultural y política. Se ha puesto en marcha un grupo de trabajo que será el encargado de organizar una semana social de ámbito nacional en octubre de 2020, que tendrá como tema “La regeneración de la vida pública. Una llamada al bien común y a la participación”.

La Comisión Permanente ha recibido información sobre el trabajo de preparación para el Congreso de Laicos Pueblo de Dios “en salida” que se celebrará del 14 al 16 de febrero de 2020. La organización del Congreso está a cargo de la Comisión Episcopal de Apostolado Seglar, que preside Mons. Javier Salinas Viñals. En la fase previa, el protagonismo está en las diócesis, donde se están trabajando los materiales que luego servirán para la preparación del material que se pondrá en común en el Congreso que se celebrará en Madrid.

Otros temas

La Permanente también ha dado el plácet para la creación de nuevos centros de estudios eclesiásticos. En concreto se ha dado el plácet solicitado por la Universidad Católica San Antonio de Murcia para la creación de una facultad eclesiástica de Ciencias Sociales; el solicitado por la archidiócesis de Sevilla, para la creación de la nue-

va facultad de Teología San Isidoro de Sevilla; y el solicitado por la archidiócesis de Granada para la creación del instituto de Filosofía Edith Stein.

En el capítulo de temas económicos, la Comisión Permanente ha aprobado los balances y liquidación presupuestaria del año 2018 del Fondo Común Interdiocesano, de la Conferencia Episcopal Española y de los órganos que de ella dependen.

Como es habitual en la reunión del mes de junio, se ha aprobado el calendario de reuniones de los órganos de la Conferencia Episcopal Española para el año 2020. Los ejercicios espirituales tendrán lugar del 12 al 18 de enero. Las Asambleas Plenarias del 2 al 6 de marzo y del 16 al 20 de noviembre. La primera reunión de la Comisión Permanente del año próximo los días 28 y 29 de enero.

Los obispos han informado sobre las actividades de las comisiones episcopales que presiden.

Nuevos directores de la BAC y de la revista Ecclesia.

La Comisión Permanente ha nombrado al sacerdote Jesús Pulido Arriero nuevo director general de la Biblioteca de Autores Cristianos (BAC). Era ya subdirector de la editorial desde la marcha de Camino Cañón Loyes. Es además director del secretariado de la Comisión Episcopal para la Doctrina de la Fe.

Silvia Rozas Barrero, Hija de Jesús, es la nueva directora de la revista Ecclesia en sustitución de Jesús de las Heras Muela. Ocupaba ya el cargo de redactora jefe y ha llevado a cabo el proceso de renovación de la revista.

También se ha elegido el nombre que se va a enviar a la Santa Sede para su nombramiento como Rector Magnífico de la Universidad Pontificia de Salamanca.

Se han aprobado los siguientes nombramientos:

- María José Vaquero Santos, laica de la archidiócesis de Toledo, como presidenta nacional de la Asociación Católica de Ciegos Españoles (CECO).
- Rafael León León, O.C.D., religioso de la diócesis de Segorbe-Castellón, como consiliario Nacional de la Asociación Católica de Ciegos Españoles (CECO).
- Clara Pardo Gil, laica del archidiócesis de Madrid, como Presidenta de Manos Unidas.

Tarraconense

Assemblea de Càritas Catalunya

El dimecres 12 de juny va tenir lloc a la seu de la Conferència Episcopal Tarraconense, a Barcelona, la reunió de les Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya. Va ser presidida pel bisbe delegat el Cardenal Joan Josep Omella i pel President de Càritas Catalunya, Sr. Francesc Roig.

Abans, els membres del Patronat del CECAS van tenir una reunió informativa de la tasca que es fa des del Centre Català de Solidaritat. Després, va començar la reunió amb la presència de la majoria dels representants de les Càritas Diocesanes. El Sr. Cardenal va donar la benvinguda i van pregar a l'inici de l'Assemblea, després de llegida i aprovada l'acta de la darrera sessió es van començar a desenvolupar els diferents punts de l'Ordre del Dia. Ordre que va començar amb un acte d'agraïment a un grup de voluntaris que han col·laborat en els darrers anys en la tasca de Càritas Catalunya.

Cal destacar l'informe anual que el Sr. Roig, com a President, va presentar als membres de les diferents Càritas. També un seguit d'informacions sobre activitats, campanyes, projectes, van ser exposats pels diferents coordinadors.

Un punt important va ser la presentació de l'auditoria comptable de Càritas Catalunya. També es van exposar diferents informacions de Càritas arreu del territori, i cal destacar la presentació de l'Informe Foessa-Catalunya als mitjans de comunicació el proper 3 de juliol, una radiografia de la realitat social i econòmica de Catalunya i per tant dels 10 Bisbats de la Tarraconense.

Dins de les publicacions que es volen anar editant es va presentar als membres de l'Assemblea el llibre: "Vuit anys de Trobades de Càritas Catalunya" i que recull algunes ponències que s'han fet en les Trobades que es fan cada 2 anys i que han tingut lloc a Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida. La propera trobada catalana tindrà lloc a Vic el proper any 2020. La responsable de la Comissió d'Acció Social, la Sra. Conxa Marquès va informar sobre l'elaboració i edició de la Memòria de Càritas Catalunya de l'any 2018. Després d'una pregària d'acció de gràcies es va donar per finalitzada l'Assemblea

Educar l'afectivitat

Com a fruit del recent Sínode de Joves, el Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ - delegats de pastoral de joventut de les diòcesis amb seu a Catalunya i Mallorca) elabora cada mes un article per desgranar i comprendre millor el missatge que el Sínode vol adreçar a tota l'Església. Aquest mes tracta sobre l'afectivitat.

Els afectes són imprescindibles per a una vida plena. Però cal educar-los perquè contribueixin realment a la felicitat de la persona, que ha d'adquirir domini de si mateixa, i no ser esclava de les passions.

En el Nou Testament Jesús subratlla que no n'hi ha prou amb abstenir-se de fer el mal, sinó que cal canviar el cor. Els seus ensenyaments són una constant apel·lació a la conversió del cor: l'home bo, del bon tresor del seu cor treu coses bones, i el dolent del seu mal treu coses dolentes: perquè de l'abundància del cor parla la boca (Lc 6,45).

La moral cristiana construeix sobre el fonament ferm de la dignitat de l'home, del respecte i la sintonia amb tot el que exigeix la seva naturalesa i li és propi. I en la mesura que ho aconseguim, se'ns fa més accessible la felicitat i la santedat.

Els sentiments afavoreixen o entorpeixen una vida psicològicament i espiritualment sana. Aquests aporten a la vida gran part de la seva riquesa, i resulten decisius per a una vida aconseguida i feliç. Per a això cal educar el cor, en el propi esforç personal per millorar, i la gràcia de Déu.

Entre el sentiment i la conducta hi ha un pas important, la llibertat personal. Es produeix llavors una decisió personal, que està en part en aquest moment concret i en part abans, en el procés previ d'educació i autoeducació. (San Josemaría, Forja, n. 750)

No podem canviar la nostra herència genètica, ni la nostra educació, però sí que podem pensar en el present i en el futur, amb una confiança profunda en la gran capacitat de transformació de l'home a través de la formació, de l'esforç personal i de la gràcia de Déu que actua en un cor obert.

L'educació ha de prestar una atenció particular a l'educació moral, i no quedar-se només en qüestions com el desenvolupament intel·lectual, la força de voluntat o l'estabilitat emocional. Ha d'ajudar a aprendre, a gaudir fent el bé i sentir disgust fent el mal.

Per als primers cristians, el sentit positiu de l'afectivitat humana era una cosa connatural i molt propera. Com diu Sant Pau: "Tingueu els mateixos sentiments que tingué el Crist Jesús". El Catecisme de l'Església Catòlica parla també de la importància d'implicar la vida afectiva en la santedat: «La perfecció moral és que l'home no sigui mogut al bé únicament per la seva voluntat, sinó també pel seu apetit sensible segons aquesta paraula del salm : "Ple de goig i amb tot el cor, aclamo el Déu que m'és vida", (Sl 84,3) »(Catecisme 1.770).

Amb una bona educació dels sentiments, costa menys esforç portar una vida de virtut i arribar a la santedat. També de vegades tendim a identificar obligació amb coacció, percebem la idea del deure com una pèrdua de llibertat, i això és un error en el desenvolupament emocional. Actuar conforme al deure és una cosa que ens perfecciona. Així, a més, s'aconsegueix un grau de llibertat molt més gran, perquè la felicitat no està en fer el que un vol, sinó en voler el que un ha de fer. *Mn. Guillem López, Membre del SIJ i Delegat de Joventut de la diòcesi de Terrassa*

Sobre l'associació "Seminari del Poble de Déu"

Mn. Pere Fibla Palazón, Mn. Xabier Segura Echezárraga i Mn. Miquel Barcos Ripollès, clergues de la clausurada associació Seminari del Poble de Déu que exerceixen diverses tasques pastorals a l'arxidiòcesi de Tarragona, han estat acusats d'alguns delictes canònics.

El Tribunal eclesiàstic nomenat directament per la Santa Seu per judicar les acusacions que s'han fet als membres de l'extinta associació Seminari del Poble de Déu ha decretat per a tots ells la mesura cautelar de «prohibició de l'exercici públic del ministeri sagrat», fins que no s'arribi a la sentència canònica.

Malgrat que es va demanar a la Santa Seu que se suspengués la mesura cautelar, pocs dies abans de fer el relleu episcopal es va rebre la resposta negativa a aquesta petició, i l'arquebisbe Jaume Pujol, ja com a administrador apostòlic, el dia 7 de juny els va comunicar que havien de finalitzar el seu servei a les parròquies el dia 25 de juny.

Per aquest motiu, pel bé del poble sant de Déu i en comunió eclesial amb la seu de Pere, l'arquebisbe Joan, en aplicació d'aquesta

mesura canònica, ha rellevat dels seus càrrecs els clergues esmentats i ha nomenat Mn. Simó Gras Solé administrador parroquial de les parròquies de Santa Maria Magdalena de Blancafort, de Santa Maria de Solivella i de la Transfiguració del Senyor de Pira (i Ollers); Mn. Víctor Mosquera Ramos administrador parroquial de les parròquies de l'Assumpció d'Alcover, de Sant Pere ad Vincula de Mont-ral, de Sant Andreu de Farena, de Santa Úrsula del Milà, de Santa Maria Magdalena de la Masó, de Sant Nicolau de la Riba, de Sant Salvador de Picamoixons i de Sant Simó de Fontscaldes, i Mn. Marcus Viniçius Teixeira Araújo administrador parroquial de les parròquies de la Transfiguració del Senyor de Vimbodí, de Santa Maria Assumpta de Tarrés i de Sant Joan Baptista de Vallclara.

Si en algun moment del procés canònic apareguessin indicis de delicte de l'àmbit penal civil, es comunicaria a l'autoritat judicial de l'Estat. Per altra banda, l'acusació no implica condemna i cal respectar la presumpció d'innocència dels acusats, i, si a la fi del procés fossin declarats innocents, se'ls reintegraria a altres tasques pastorals.

Tant les mesures cautelars com els nomenaments esmentats entraran en vigor el proper dimarts dia 25 de juny de 2019.

L'arquebisbe Joan encomana a Déu tant els mossens com les parròquies afectades, al mateix temps que agraeix els serveis, la col·laboració i la comprensió de tothom.

Tarragona, 21 de juny de 2019

Noticiari i comunicats

Una de cada tres poblacions del nostre bisbat té un equip local de Càritas

En un acte presidit pel Bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent Vidal, i amb l'assistència del Director de Càritas Diocesana de Tortosa, Sr. Agustí Castell i el Secretari General Sr. Agustí Adell, ha presentat als mitjans de comunicació la Memòria Social de Càritas corresponent a l'any 2018. En la presentació han donat a conèixer els aspectes més importants de l'activitat desenvolupada per aquesta institució al llarg de l'any passat.

Sota el títol "*Navegant Junts cap a la Inclusió*", es deixa constància de la necessitat de continuar treballant per pujar al vaixell de la inclusió a totes aquelles persones que veuen com les seves famílies ho estan passant malament i pateixen una exclusió social cada vegada més cronificada.

En aquest any 2018, Càritas Diocesana de Tortosa, ha prestat 48.000 serveis personals als integrants de les 3.200 famílies que son ateses pels equips locals de les 34 Càritas que treballen al conjunt de la diòcesi. El 52% de les persones ateses son dones, i s'atenen més persones de nacionalitat espanyola que estrangeres.

Una de cada tres poblacions del nostre bisbat té un equip local de Càritas disponible a ajudar a la gent que pateix exclusió social; destacant que el 90% de les poblacions de més de 1.000 habitants disposen d'una Càritas; cosa que fa que sigui l'entitat amb més implantació al territori.

Aquest nivell de prestacions s'ha pogut fer gràcies a l'esforç dels prop de 600 voluntaris que participen en aquests equips, assessorats per l'equip tècnic i integrats en els 21 projectes socials que estan en marxa. Projectes socials de tipus assistencial, de promoció i empoderament de persones i famílies, acollida i acompanyament personalitzat, promoció i capacitació per al món laboral, promoció de la família, infància, empoderament de la dona, persones privades de llibertat, gent gran, etc...

També s'ha seguit insistint en el foment de l'economia social i solidària, tot promovent un model econòmic més just, solidari i respectuós amb el medi ambient. Amb l'ampliació del nombre de contenidors de recollida de roba instal·lats en diferents poblacions de la demarcació, arribant al 2018 fins a 29. D'aquesta manera es vol afavorir el reciclatge i reutilització de roba i creant llocs de feina d'inserció laboral.

Prop de 90 € de cada 100, dels 2.256.963 euros de pressupost de l'any 2018, ha retornat a la societat en forma d'ajudes directes, promoció i empoderament d'aquestes persones que pateixen exclusió social en les seves diferents vessants.

Els representants de Càritas han volgut destacar que precisament fa pocs dies s'ha presentat el VIII Informe FOESSA que constata que l'exclusió social s'enquista a la nostra societat i que afecta a un total de 8,5 milions de persones (el 18,4% de la població) a l'estat espanyol. Son 1,2 milions de persones més que al principi de la crisi l'any 2007.

D'aquestes, 4,1 milions de persones es troben en situació d'exclusió social severa, i dintre d'aquest grup, 1,8 milions de persones (600.000 en 2007) formen part del grup d'expulsats amb tal quantitat de dificultats i d'extrema gravetat, que exigiria una intervenció urgent, profunda i intensa en recursos per poder garantir-los el seu accés a una vida mínimament digna.

En l'esmentat informe, FOESSA destaca els principals focus d'atenció a treballar per aconseguir una inclusió social per aquestes persones que son la cara de la pobresa de la nostra societat.

Els principals problemes detectats responen a l'habitatge, el treball, la salut i la pèrdua de qualitat de la nostra democràcia.

L'accés a l'habitatge s'ha convertit en un dret inaccessible per a moltes famílies; la precarietat i temporalitat laboral no es garanteix per combatre l'exclusió social; els problemes de les persones amb discapacitat, dependència, impossibilitat de comprar medicines per als tractaments (prop d'un 9% de la població); i la invisibilitat de les persones que no participen en els processos electorals (no voten, no compten per als partits polítics). Tenir en compte que es registra fins un 75% d'abstenció en els barris més desfavorits, son persones que no participen en els canals tradicionals de representació i això provoca que la seva veu desaparegui dels processos electorals.

Càritas Diocesana vol agrair les aportacions dels 1.540 donants, particulars, empreses col·laboradores i diferents administracions que amb el seu ajut fan possible el manteniment dels projectes d'actuació social que l'entitat té engegats.

Per últim, des de Càritas Diocesana han volgut destacar que la crisi no va afectar a tothom per igual, existint un importantíssim grup de persones que no han pogut superar-la i necessiten de la solidaritat de tots per fer-los pujar al vaixell de la inclusió social, on puguin recuperar una vida amb il·lusió i una plena integració en la societat. (*Càritas Diocesana de Tortosa*)

Necrològica

Rev. José María Galiana Ferrando, pvre.

2 de juny de 2019

El dia 2 de juny de 2019 moria a la Residència Diocesana *Sant Miquel, arcàngel*, el prevere José María Galiana Ferrando. Havia nascut a Jesús-Tortosa el 17 d'octubre de 1942 i era fill de José Galiana Calvet i de Nieves Ferrando Cid.

Ingressà al Seminari Menor Diocesà l'any 1954 i completà els estudis eclesiàstics a l'estiu de l'any 1966. Fou ordenat prevere a la capella major del Seminari el dia 26 de juny de 1966, juntament amb quatre companys més, pel Bisbe diocesà Mons. Manuel Moll i Salord.

Començà el seu ministeri sacerdotal a Tortosa com a vicari de la parròquia de *Sant Crist de la Catedral*, primer (1966-1968) i de la parròquia de *Sant Blai*, després (1968-1970). Continuà a Tortosa, com a prefecte i professor del Seminari Menor (1970-1973), càrrec que repetirà més tard (1980-1981). Entre mig, d'aquests dos serveis al Seminari Diocesà, està la seva etapa de Missioner. Una etapa que durà cinc anys (1974-1979) a l'Alt Volta Francès, que, després, amb la revolució i cop d'Estat de Thomas Sankara (1983) canviaria el nom pel de "Burkina Faso" ("la pàtria dels homes negres") Mn. José M^a es va integrar al compromís de la diòcesi de Sogorb-Castelló que ja tenia experiència missionera en aquell indret, juntament amb les religioses de Ntra. Sra. de la Consolació, originàries de Tortosa.

Després d'un curt parèntesi (1979-1980) com a rector de la parròquia de Móra la Nova i de la segona estància al Seminari Menor, ja mencionada (1980-1981) començà una etapa ben diferent i més llarga: Mn. José M^a ingressà a la jurisdicció de l'Arquebisbat Castrense d'Espanya el 26 de juny de 1981; pertanyia al cos eclesiàstic de l'Armada, com a Vicari de 1^a, i ho va ser fins al 17 d'octubre de 2007 en què passà a la situació de reserva.

Per damunt de tot, Mn. Galiana era sacerdot. La seva mort és, com comentava el Sr. Bisbe de la diòcesi tortosina, Mons. Enrique

Benavent Vidal, en l'homilia de la Missa exequial celebrada en la parròquia "*Sant Francesc*, de Jesús-Tortosa– el lògic final en la terra del que ha estat la seva vida entregada. La seva mort als 76 anys, després d'una llarga malaltia i vàries operacions, suposa un alliberament del dolor. Però també suposa la consumació d'un esforç continuat en els variats ministeris, treballs o càrrecs que exercí: destaquem els seus estudis de "Magisteri", de Dret Canònic i de Teologia, de Història; també el seu servei missioner i l'atenció catequètica i pastoral a les "Forces Armades"... atenant, ensenyant i viatjant "mar enllà" i en els centres terrestres de formació.

Donem gràcies a Déu pel seu ministeri sacerdotal en la nostra diòcesi, a Burkina Faso i en l'arquebisbat castrense. Donem el consol als seus germans (Ventura i esposa), nebodes i família, tot pregant per a què, en el seu pelegrinatge cap a Déu, trobi la serenor, la pau i la glòria eterna.

Sumari

BISBAT

Sr. Bisbe

DECRET

Decreto por el que se reconoce indefinidamente la “Comunidad de Jerusalén”
en la diócesis de Tortosa 331

PARAULES DE VIDA: L'Ascensió del Senyor 332

El fruit de l'Esperit 333

Solemnitat de la Santíssima Trinitat 334

Solemnitat del Corpus Christi..... 336

L'amor de Déu i el Cor de Crist..... 337

La Ascensión del Señor 339

El fruto del Espíritu 340

Solemnidad de la Santísima Trinidad 341

Solemnidad del Corpus Christi..... 343

El amor de Dios y el Corazón de Cristo 344

Activitats de D. Enrique Benavent Vidal, bisbe de Tortosa. *Juny 2019* 346

Secretaria General

Ministeri d'acòlit al seminarista Christian Javier Pinto Corvalán, de Benicarló 349

Crònica diocesana

Confirmació d'Adults a la Catedral 349

Reunió del Consell de Presbiteri 351

Reunió del Consell Pastoral Diocesà 352

Un any més a Lourdes..... 355

Recull de notícies publicades al setmanari “Vida diocesana”. Mes de juny 355

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

Reunió de la Comissió Permanent 360

TARRACONENSE

Assemblea de Càritas Catalunya..... 363

Educar l'afectivitat 364

Sobre l'associació “Seminari del Poble de Déu” 365

NOTICIARI I COMUNICATS

Una de cada tres poblacions del nostre bisbat té un equip local de Càritas 367

NECROLÒGICA

Rev. José María Galiana Ferrando, pvre. *2 de juny de 2019*..... 370

Gràfica Dertosenze, s.l.

Cervantes, 21 - 43500 Tortosa

Dipòsit Legal: T. - 22-1958

Disponibile

Disponible

Disponible